

Sisälmys

Päätoimittajan foliot

Puheenjohtajan palsta

Salaliittoja

Fuksiasiaa

Hallitus 2015

Katja puhuu

Kuinka uudelleensanoittaa kappale

Noppa-asiaa

Terminaali

Oulun Tietoteekkarit ry:n kiltalehti ja
pää-änenkannattaja jo vuodesta 1988
4-6 numeroa vuodessa

28. vuosikerta

Numero 3/2015

20 sivua

Painosmäärä: 30kpl

Painopaikka: Monisto Oy

Päätoimittaja:

Jukka Pajukangas

Osoite:

Oulun Tietoteekkarit ry/Terminaali
PL4500
90014 Oulun yliopisto

Terminaalin lukeminen takaperin 3D-laseja käyttäen liiman nuuskimisen yhteydessä saattaa aiheuttaa melko erikoisen lukukokemuksen.

3	Hyvä iltaa, kiltalaiset.
4	Saatoitte kenties avatessanne fuksinaalin luulla pääkirjoituksessa käsiteltävän jotakin fukseihin littyyvä. Olette lammasmaisesti väärässä. Haluaisin kertoa teille juonesta. Juonesta jonka kavalat koukerot ylettyvät kaikkialle - jopa kiltamme huipulle asti. Tämän ovelan salajuonen keskiössä on teekkarilakki.
5	Kyllä, teekkarilakki. Ja minulla on vedenpitäävät todisteet aiheesta. Oletteko joskus havainneet opetusministeriön ja yliopiston hallituksen opiskelumotivaatiostäteitä? Ette tienenkaan ole. Ne ovat näkymättömiä, hajuttomia, äänettömiä, mauttomia ja kertakaikkisesti täysin mahdotonta havaita. Ne on nimenomaan suunniteltu täysin näkymättömäksi, joten havaintojen puute todistaa aukottomasti niiden olemassaolon. Kuitenkin tärkeämpää on tällä hetkellä näiden havaitsemattomien säteiden selkeästi havaittava vaikutus. Säteet tunkeutuvat alitjuntaan saaden pulpahtelemaan pintaan sairaita haluja istua luennoilla ja tehdä työtä noppien ja suoritusmerkintöjen eteen.
8	Vain yksi asia voi estää näiden valmistumispäivän aseiden tunkeutumisen viattoman opiskelijan aivoihin - teekkarilakki. Teekkarilakin on empiirisellä tutkimuksella havaittu torjuvan kyseisiä opiskelumotivaatiostäteitä. Teekekö mieli opiskella kun teekkarilakki on päässä suojaamassa taivalta tippuvien säteiden juhlamieltä turrittavilta vaikutuksilta? Aivan. Myös fuksilakin on havaittu torjuvan opiskelumotivaatiota jossakin määrin, mutta pääsääntöisenä torjuntakeinona toimii edelleen teekkarilakki. Edelleen on epäselvää miten teekkarilakin solmujen lukumäärä vaikuttaa säteiden läpäisykykyyn. Lupaan jatkaa tutkimuksiani asian suhteen.
10	Aukton todiste esittämästäni väitteenstä esiintyy myös seuraavan sivun kuva-aineistossa, jossa puheenjohtajamme on selvästi ilman teekkarilakin suojaavaa vaikutusta. Harjaantumattomaan päättelykykyyn tämä kuvallinen aineisto todistaa juurikin väitetäni vastaan - kuvastahan huokuu täydellinen opiskelumotivaation puutos! Todellisuudessa kyseinen materiaali vahvistaa ainoastaan aikaisemman epäilyni: Arvoisa puheenjohtajamme kuuluu opetusministeriön kanssa liittoutuneeseen voitokkaaseen reptiliaanisukuun. Kuva on ilmiselvästi lavastettu ja sen taroituksesta on vaivihkaa salata tieto opiskelumotivaatioiden olemassaolosta.
13	Huomattava seikka on myös se, että teekkarilakin käyttö on sallittua vain kesäaikaan ja erityis-tapahtumissa. Sattumaako?
17	Teekkarilakki on siis suojelemme. Kantakaan sitä kunnialla ja niin usein kun on mahdollista. Aioin allekirjoittaa tämän palstan salanimellä, sillä pelkään tunnistetuksi tulemista ja kostoa paljastamiltani tahoilta.
19	<i>Koivu</i>

Päätoimittajan foliot

Hyvä iltaa, kiltalaiset.

Saatoitte kenties avatessanne fuksinaalin luulla pääkirjoituksessa käsiteltävän jotakin fukseihin littyyvä. Olette lammasmaisesti väärässä. Haluaisin kertoa teille juonesta. Juonesta jonka kavalat koukerot ylettyvät kaikkialle - jopa kiltamme huipulle asti. Tämän ovelan salajuonen keskiössä on teekkarilakki.

Kyllä, teekkarilakki. Ja minulla on vedenpitäävät todisteet aiheesta. Oletteko joskus havainneet opetusministeriön ja yliopiston hallituksen opiskelumotivaatiostäteitä? Ette tienenkaan ole. Ne ovat näkymättömiä, hajuttomia, äänettömiä, mauttomia ja kertakaikkisesti täysin mahdotonta havaita. Ne on nimenomaan suunniteltu täysin näkymättömäksi, joten havaintojen puute todistaa aukottomasti niiden olemassaolon. Kuitenkin tärkeämpää on tällä hetkellä näiden havaitsemattomien säteiden selkeästi havaittava vaikutus. Säteet tunkeutuvat alitjuntaan saaden pulpahtelemaan pintaan sairaita haluja istua luennoilla ja tehdä työtä noppien ja suoritusmerkintöjen eteen.

Vain yksi asia voi estää näiden valmistumispäivän aseiden tunkeutumisen viattoman opiskelijan aivoihin - teekkarilakki. Teekkarilakin on empiirisellä tutkimuksella havaittu torjuvan kyseisiä opiskelumotivaatiostäteitä. Teekekö mieli opiskella kun teekkarilakki on päässä suojaamassa taivalta tippuvien säteiden juhlamieltä turrittavilta vaikutuksilta? Aivan. Myös fuksilakin on havaittu torjuvan opiskelumotivaatiota jossakin määrin, mutta pääsääntöisenä torjuntakeinona toimii edelleen teekkarilakki. Edelleen on epäselvää miten teekkarilakin solmujen lukumäärä vaikuttaa säteiden läpäisykykyyn. Lupaan jatkaa tutkimuksiani asian suhteen.

Aukton todiste esittämästäni väitteenstä esiintyy myös seuraavan sivun kuva-aineistossa, jossa puheenjohtajamme on selvästi ilman teekkarilakin suojaavaa vaikutusta. Harjaantumattomaan päättelykykyyn tämä kuvallinen aineisto todistaa juurikin väitetäni vastaan - kuvastahan huokuu täydellinen opiskelumotivaation puutos! Todellisuudessa kyseinen materiaali vahvistaa ainoastaan aikaisemman epäilyni: Arvoisa puheenjohtajamme kuuluu opetusministeriön kanssa liittoutuneeseen voitokkaaseen reptiliaanisukuun. Kuva on ilmiselvästi lavastettu ja sen taroituksesta on vaivihkaa salata tieto opiskelumotivaatioiden olemassaolosta.

Huomattava seikka on myös se, että teekkarilakin käyttö on sallittua vain kesäaikaan ja erityis-tapahtumissa. Sattumaako?

Teekkarilakki on siis suojelemme. Kantakaan sitä kunnialla ja niin usein kun on mahdollista.

Aioin allekirjoittaa tämän palstan salanimellä, sillä pelkään tunnistetuksi tulemista ja kostoa paljastamiltani tahoilta.

Koivu

Puheenjohtajan palsta

Tervehdys ja iso hali kaikille fukseille, fuksinmielisille ja opiskeluuaan jatkaville! Mutta teille, jotka vain norkoilette nurkissa tekemättä mitään, vain pieni hali!

Taas kerran puheenjohtajan on pitänyt avata vanhoja terminaaleja ja katsoa, mitä ne aikaisemmat puhikset ovat omassa samaisessa palstassaan kirjoittaneet, jotta tietää mitä itse kirjoitaisi. Siitä ideana luinkin viimeisen kymmenen vuoden ajalta tämän kyseisen palstan ja keräsin keskeisimpä vinkkejä uusille opiskelijoille. Tämä on TOP 10 puhisten vinkkiä fukseille!

10. Osallistu erilaisiin aktiviteetteihin. Yliopisto on pullollaan erilaisia ryhmiä niin laulamisesta urheilimiseen, jolloin varmasti kaikille löytyy jotakin. Harrastusten kautta saa helposti uusia kavereita.

9. Ryhdy kilta-aktiiviksi. Kun killassa vaikuttaa olevan niin paljon hienoja ihmisiä, miksi et itse lähtisi mukaan? Vuoden lopulla valitaan aina uudet tyypit pyöröttämään kiltaa. Tätä kautta pääsee vaikka minkälaisiin seikkailuihin ja auttaa jopa tämän lista parissa muussa kohdassa.

8. Vietä aikaa kiltahuoneella. Paikka, jossa voi opiskella ja viettää aikaa kavereiden ja kanssaopiskelijoiden kanssa ja jota voi kutsua toiseksi kodikseen. Parhaat vinkit opiskeluun ja opiskelijaelämään löydät täältä vanhemmilta opiskelijoilta.

7. Muista akateeminen vapaus! Kaikki on nyt sinun käsissäsi. Sinä päättää millä luennoilla käyt ja mitä opiskelet. Kukaan ei voi sinua minnekään pakottaa, mutta kukaan ei myöskään potki takamukseesi vauhtia puolestasi. Paita ehkä Kela, joka vie rahat, jos kurssit näyttävät vain hylättyä.

6. Luota pienryhmähajaajaasi. Hänen tehtävänsä on olla sinun apunasi, jos et itse tiedä tai vaikka tiedäsitkin. Hän kertoo sinulle kuinka osallistua kursseille ja kuinka sitä irkkiä oikein käytetään. Hänenlä voi olla vaikka minkälaisia vinkkejä opiskeluun.

5. Luo kontakteja. Kun tuntee ihmisiä, niin pääsee paikkoihin. On kyse sitten kissanristiäisistä, isommista juhlista tai jopa unelmasi työpaikasta. Puhu ihmisiille.

4. Käytä irkkiä. Tietoteekkareiden numero yksi tietoväylä on vanha kunnon irkki. Vaikka se alkuun voi vaikuttaa vanhanaikaiselta ja kankealta, tulet varmasti rakastumaan sen hyödyllisyteen ja alat tunnistaa ihmiset nickien kautta. Tuoreimman tiedon löydät aina irkistä!

3. Osallistu tapahtumiin! Pelkästään kämpällä istumalla ei koe paljoa. Fuksipassi ei myöskään tällä tavalla täyty. Tapahtumissa voi toki käydä vain fuksipisteiden perässä, mutta ne ovat enemmänkin kannustin nousemaan takamukseltaan ja liittymään hauskanpitoon!

2. Vietä aikaa pienryhmäsi kanssa. Monelle pienryhmä on se tärkein ensimmäinen porukka, jonka kanssa opiskellaan ja seurustellaan. Käykää porukalla billeissä ja kertokaa typeriä sisäpiirivitsejä toisilleen.

1. Nauti fuksivuodesta! Ykkössija tällä TOP 10-listalla ei varmasti tule yllätyksenä vanhemmille opiskelijoille. Monet sanovat fuksivuotta parhaaksi opiskeluvuodeksi, mutta se ei ole sitä, jos sinä et sitä itse tee. Lähde mukaan, osallistu, heitä ne viimeisetkin ennakkoluulot romukoppaan! Elä kun vielä ehdit!

Nauttikaa syksystä, ansaitkaa noppia ja saakaa uusia kokemuksia! Niin uudet kuin vanhat! Voisin ottaa oluen.

Rakastettu puheenjohtajan

Visa Seppänen

Selaliittoja

Uusi otitsun

Uudesta otitsunista, tai sen puutteesta, on puhuttu jo pitkään. Kiltalaiset eivät malta odottaa että pääsisivät irkkailemaan uudella serverillä. Huhut uuden otitsunin asentamatta jättämisestä eivät kuitenkaan täysin pidä paikkaansa...

TOTUUS: Uusi otitsun asennettiin jo vuodenvaihteessa uuden hallituksen toimesta. Käyttäjille otitsun näkyy samanlaisena kuin ennen, mutta todellisuudessa sen teho on moninkertaistunut. Utta serveriä nimittäin käytetään NSA:n vakoilupääteenä. Tälläkin hetkellä pieni koodinpätkä skannaa screenissä pyörivää irssiäsi mahdollisten pahuuden töiden ja vapauden uhlan varalta.

Walttikortti

Tämänkin uudistuksen pitäessä tulla jo aikoa sitten, ja sen pitäessä kaikkien joukkoliikenteestä pitävien ihmisten elämästä helpompaa. Lopulta Walttikortti tuli myöhässä, ja kun se tuli, se ei toiminut. Tälle kaikelle on kuitenkin syynsä...

TOTUUS: Kyseessä on osa Suomen puolustusvoimien salaista "kuinka paljon paskaa ihmisen niskaan voi kaataa ennen kuin sille kasvaa kyttyrä" -tutkimusta. Tutkimus on vielä kesken, mutta tutkiva Terminali sai käsinsä tutkimuksen alustavan tuloksen, joka on "aika paljon".

UV-valo paljastaa totuuden Walttikortista

WLAN-säteily

"Puolueettomat" tutkimukset väittävät, että wlan-tukiaseman tuottama elektromagneettinen säteily ei aiheuta terveysoireita. Kuinka sitten on mahdollista, että usealla ihmisläällä on ilmennyt oireita heidän ollessaan wlan-säteiden läheisyydessä?

TOTUUS: WLAN-säteily on todellisuudessa ajatuksia lukevaa säteilyä, jonka modeemi välittää puhelinlinjoja pitkin eteenpäin viranomaisille. Tämän säteilyn pystyvät havaitsemaan vain mieleetään erityisen vahvat henkilöt, joille sääteiden torjuminen aiheuttaa päänsärkyä, oksentelua ja muita vastaavia oireita.

Terminaali

Oulun Tietoteekkareiden kotisivulla todetaan killan lehdestä, Terminaalista, seuraavaa: "Terminaali on Oulun Tietoteekkarit ry:n virallinen kiltalehti ja pää-äänenkannattaja. Terminali pyrkii ilmestymään ainakin neljä kertaa vuodessa."

TOTUUS: Tämä on täysin totta. Lehteä tuotetaan täysin puolueettomasti, ilman minkään tahan sponsorointia. Ja jos vaikka lehteä sponsoroitaisiinkin, niin lahjukset jaetaan killalle josta ne päätyvät kiltalaisten hyödyksi. Ja vaikkei lahjuksia jaettaisikaan killalle, niin ainakaan toimituskunta ei vedä välistä. Ja vaikka vetäisikin niin ainakaan halvinta olutta ei osteta.

Googlen Älyautot

Google kehittää itsestään ajavia automaattiautoja. On huhuttu, että nämä autot korvaisivat perinteiset autot tulevaisuudessa, ja ne esimerkiksi ajavat vähemmän kolareita kuin perinteiset autot. Googlessa on kuitenkin taustalla muut motiivit auton käyttöön saamiselle...

TOTUUS: Älyautojen päämääriäinen tehtävä on tuhota Googlen pahimman vastustajan, Bingin, molemmat käyttäjät. Käytäen massiivista datatietokantaansa Google pystyy havaitsemaan milloin Bingin käyttäjä istuu automaatisessa autossa, ja tämän jälkeen se kykenee ohjaamaan nämä autot "onnettomuksiin".

Suihkuvanat

Taivaalla olevat lentokoneet jättävät peräänsä suihkuvanoja. Mutta miten taivaalla voi olla tällaisia vanoja, vaikka ilmatilan pitäisi olla tyhjä eikä lentoko-
@Mega_Tron> oisinkin shakinpelaaaja, vie-
läkin kalvaa lapsuutta ku iskä pieksi mut-

vaikka sillä oli enää solttu ja kunkku kentällä
neita näy missään?

TOTUUS: Vanat koostuvat venäläisten ultrahäivesuihkukoneiden peräänsä jätästävästä siitepölyvanoista, joilla pyritään heikentämään allergioista kärsivien ihmisten maanpuolustuskykyä ja -tahtoa. Oletko koskaan niistänyt siitepölyajan ulkopuolella? Esimerkiksi talvella? Niinpä.

Fuksit

Joka syksy nuo keskikokoisen vaahdosammittimen mittaiset untuvikot valtaavat yliopiston käytävät. Söpöä. Vai kenties epäilyttää... .

TOTUUS: Fuksit ovat itse asiassa salapoliiseja peitetehvässä valvomassa ja pitämässä huolta ympäristöstä. Jos kyseiseen ryhmään kuuluva henkilö kysyy sinulta jotain, auta häntä parhaimman kykysi mukaan. Saatat pelastaa jonkin hengen.

Alkoholi

Alkoholi on tunnetusti luonnontuote, ja sitä onkin käytetty erinäissä muodoissa lähestulkoon niin kauan kuin ihminen on kyennyt merkitsemään historiaan käyttävänsä alkoholia. Miten kuitenkin voi olla, että näin luonnollisesti aineesta tulee paha olo?

TOTUUS: Kyseessä on EU:n salaa aloittama sirutuskampanja. Useiden eri alkoholiuomien sekä laitettu nanoskooppisia mikrosiruja, joiden avulla pystytään jäljittämään ihmisiä. Alkoholin nauttimisen jälkeinen huono olo johtuu siitä, että keho pyrkii hylkimään näitä keinotekoisia siruja.

Diplomi-insinööri

On huhuttu, että Linnanmaan ympäristössä, Technopoliksen toimistoviidakossa, lyymilisi ihka oikea diplomi-insinööri. Havainnot ovat vain pikaisia ja epäselviä, mutta silti ihmiset väittävät kivenkovaan nähneensä kyseisen olion...

TOTUUS: Diplomi-insinööriä ei ole olemassa. Täällä ei ole mitään nähtävää. Hajaantukaa.

10:49 <@Mega_Tron> ammutaan kaikki niin sitten ei oo enää ketään joka ampuis tai ketä ampuis

Fuksiasiaa

Mikäli luet tästä ja olet aloitteleva opiskelija (fuksinakin tunnettu) sekä olet valinnut alaksesi tietotekniikan, on vahinko oikeastaan jo tapahtunut. Nyt sinun täytyy vain selviytyä eteenpäin ja seuraavassa tarjoammekin muutamia neuvoja koskien tarkasti valikoituja aihepiirejä. Nämä viisauden sanat toivottavasti auttavat sinua eteenpäin elosi tulevina aikoina.

Kiltahuone

Oikein: Saavu kiltahuoneelle luentojen väliksi (tai ajaksi) näkemään millaisin olisita sieltä löytyy. N:nnen vuoden ihmiskaunioiden ja satunnaisten nisien lisäksi saattaa löytyä myös muita tietotekniikan alttarille uhrattuja kohtalotovereita. Kiltahuoneella voit siis sosialismisoitumisesi oheella myrkyttää itseäsi halpisliulla ja läskipatukoilla, kahviakin voi keittää kalkkeutuneella keittimellä mikäli kofeiinin puutosvapinoissasi siihen olet henkisesti kykenevä. Käytössä on myös yliopiston toisiksi isoin televisio jolla voi kätevästi nauttia vaikka passista ja lapsellisista peleistä tai meatspinistä.

Väärin: Miksi mennä kiltahuoneelle kun on hauskempaa vaikka istuskella rennosti L3 luentosalissa? Kuka nyt haluaisi mustaan pukeutuvien satanistiteekkarien pieruja haistella kun voi vaikka käyttää aikaansa tehokkaaseen opiskelemaan? Mikäli joskus vahingossa satut eksymään tähän hikiseseen bunkkeriin niin muista että muut kiltalaiset ovat äitejäsi tai henk. koht. siivoijiasi. Tunnemalla mahdollsimmman vähän kunniotusta yhteistä omaisuutta kohtaan voit olla varma siitä, että huoneen pimeimmästä nurkkakopista ryntäävät myytyiset kilta-aktiivit raivosta palaen ovat valmiina epä-kiinnittämään pallinne (kyllä naisillekin jotain keksitään, älkää huoliko... tai no ei tarvitse) ja sijoittamaan ne kehyksiin pommarin seinälle varoittavana esimerkkinä.

Irkki

Oikein: Hanki otitsun-tunnukset ja sitten vain irkkailemaan. Nekin ihmisen irvikuvat, jotka eivät uskaltautuneet kiltahuoneelle lorvimaan pitävät otitin kanavilla pesäpaikkaansa. Yhdy riemuun arvuuttelemassa uuden otitsunin saapumisajankohtaa tai liittymällä nillityskuoroon jonkin hikisen pikkujuutun tiimoilta. Mielensäkin saa vapaasti pahoittaa ilman että kukaan siitä mielensä pahoittaisi. Aluksi voi tuki tuntua oudolta käytää aikaansa koneen ääressä väitellen ihmisten kanssa joita kuitenkaan et tule ikinä tosielämässä näkemään, mutta ennen pitkää kuitenkin tajuat että tämä on parempi vaihtoehto.

Väärin: Älä irkkaa. Uuden otitsunin saapuessa kolmen ja puolen kuolontähden voimalla maan päälle hänen uskolliset irkkailijansa tullaan palkitsemaan loppumattomalla koneteholla ja nollan alittavalla pingillä. Vaan ne kurjat, jotka eivät ole tunnuksiaan hankkineet taikka tunnuksistaan huolimatta vain loputtomasti idlanneet joutuvat ikuisseen deadlockiin, jossa itketään ja koodaillaan paperille.

Lakki

Oikein: Lakkilupahakemus on täytetty hyvissä ajoin ja fuksipisteitä on kerätty yli 9000. Muistat saapua uittoihin ja kello 5 saat luvan painaa päähäsi tämän teknillisen kansan kruunun, jonka solmujen määrä kasvaessa voit sitä yhä suurenevalla ylpeydellä kantaa.

Väärin: Vai ei pisteiden keräily tai uittouduttaminen maistu?

Aku-setä, sain juuri lakin!

Kiva tietää
näin viideltä
aamuyöstä.

Oulun Tietoteekkarit ry

PL 4500, 90014 Oulun Yliopisto

Hallitus 2015

Rahastonhoitaja
Joonas Nikula
rahastonhoitaja@otit.fi
040 577 1259

Sisäministeri
Miika Kylander
sisäministeri@otit.fi
050 546 0064

Sihteeri
Taru Järvelä
sihteeri@otit.fi
045 633 8122

Kulttuuriministeri
Eero Huhtelin
kulttuuriministeri@otit.fi
050 372 2342

Opetusministeri
Oula Kuuva
opetusministeri@otit.fi
050 465 1231

Sosiaali- ja terveyministeri
Uula Ranta
sosiaaliministeri@otit.fi
045 888 3222

Tiedotusministeri
Jukka Pajukangas
tiedotusministeri@otit.fi
040 357 8138

Puheenjohtaja
Visa Seppänen
puheenjohtaja@otit.fi
041 549 8291

Ulkoministeri
Zacharias Hellberg
ulkoministeri@otit.fi
050 432 4719

Työvoimaministeri
Joonas Valkama
tyovoimaministeri@otit.fi
040 776 8887

Toivottavasti kuitenkin lakkisi tilasit ja vakaana aikomuksenasi on se wapun jälkeen kuitenkin itsellesi lunastaa. Sillä muutoin nousevat kuivasjärven syyksistä teekkareiden esi-isien haamut rosvoamaan noppasi ja opintotukes, ellei maamme hallitus ehdi ensin.

Opiskelijakortti

Oikein: Hanki kyseinen välittämättömyys niin pian kuin mahdollista. Kyseinen kultalusikka antaa oikeuden syödä suhteellisen laadukasta (riippuen vertailukohdasta) ruokaa sosialismin märän unen mukaiseen 2,60€ hintaan. Kyseiseen koulutuksen suomaan etuun saa myös fuksi kivan pikku teekkaritarran, joka oikeuttaa kaikkiin vapaamuurareille suotuihin etuksiin illuminatin hyväksymissä kaupoissa ja liikkeissä.

Väärin: Jätä kortti hankkimatta ja tuskaille vierestä kun kortillisten teekkarien herrarotu mässäilee taskut seteleitä pursutten halpishintaisen ruoan ja oluen pärskyessä kullattujen mittatilauspukujensa rinnuksille. Siinä ei paljoa uniikki ”opiskelijakortti on niijin mainstream”-hipsterivinkuna auta kun murskaannut valkoisten heteromiesten patriarkaalilta säälitävien hippiunelmiesi mukana.

Lopuksi vielä lyhyet tarpit:

Kyllä:

- Kiltahommat
- Opintotukeen riittävä määrä noppia
- Teekkaritalo
- Kaikenlaiset tapahtumat
- Terminaali

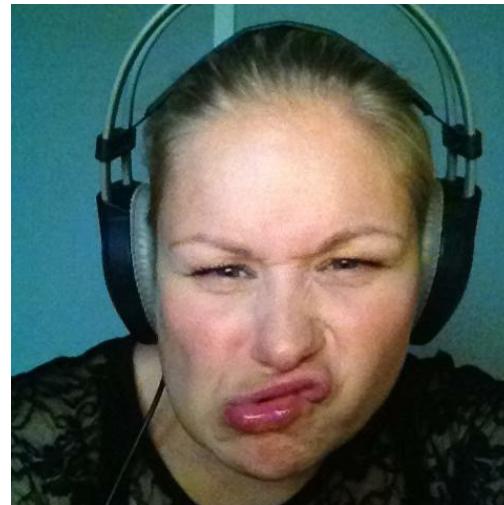
Ei:

- Päivi Räsänen
- Kämpillä jumittaminen
- Kaikenlainen taantumuksellinen toiminta

Toivotan hyvää syksyn jatkoa kuitenkin jokaiselle. Olipa sitten fuksi tai normaali ihminen

17:47:25 <partane> fuksithan on rakastettavia kuten miehet vaikka aina tekeekin mieli lyödä kuten naista

Katja puhuu

Animaatioiden jälkiääntys kuuluu niihin töihin jotka jos hoitaa kunnolla niin kukaan ei huomaa. Tai lapset nyt eivät välittämättä huomaan huonoakaan työtä mutta kuka heistä nyt piittaa. Joka tapauksessa ääninäyttelijät eivät usein ole tunnettuja nimenomaan siitä työstä, heidän nimensä kun näkyvät vasta lopputekstien jälkeen kun musiikkiakaan ei enää kuulu. Eri näyttelijät tunnetaan nimillä ”Se joka näyttelee aina kuningasta”, ”Se joka oli siinä toisessakin jutussa” ja ”Se joka on jokaisessa jutussa (eli Antti Pääkkönen)”.

Nyt kuitenkin ääneen pääsee Katja Sirkiä, joka on muiden töidensä ohella ääninäytellyt isompia ja pienempiä rooleja elokuvissa ja tv-sarjoissa. Esimerkiksi Frozenin Elsa, My Little Pony Rainbow Dashin ja Martta puhuu -sarjan Martan suomenkieliset äänänhdykset ovat lähteneet hänen suustaan.

Hei kuka olet:

Olen freelancer-näyttelijä/laulaja/musikaaliartisti/ohjaaja/ääninäyttelijä Helsingistä.

Kengännumero:

39-40.

Pikkusikon puhelinnumero:

Eipä ole pikkusisko, vaan pikkuveli! Ja hänen puhelinnumeronsa taitaa olla salattu... (Tosin hän on sinkku, niin ehkä mun kannattaisikin antaa se :)

Kerro huono vitsi:

Apua! Mä en ikinä muista yhtään vitsiä! No joo, sen ”Mies meni hotelliin ja siellä ei toiminut huoneessa vessa jne, ”Titta Titta!”” -vitsin muistan :) Se on hauska! (Vitsi kokonaisuudessaan jutun lopussa)

Miten ääninäyttelijäksi päätyy? Ensinnäkin kouluun ja lopulta eräänä kauniina päivänä pelastetaan maailmaa sinisenä pegasoksesta. Mitä tässä välissä on tapahtunut?

Ei itse asiassa tarvitse välittämättä mitään näyttelijäkoulua käydä, että päätyisi ääninäyttelijäksi. Hyvä ääninäyttelijä on yleensä musikaalisesti lahjakas. Täytyy olla ”hyvä korva” ja taiming. Myös toki kokemuksen kautta harjaantuu kuulemaan minkä pituinen mikäkin repla on ja kuinka paljon pitää nopeuttaa/hidastaa, että se ”sopisi suuhun” yms. Jos ääninäyttelijäksi halajaa, kannattaa rohkeasti soittaa dubbausfirmoihin ja sanoa että haluaisi äänitestiin. Sen jälkeen tuottajat sitten soittavat esim. jonkun sarjan äänitestiin ja sitä kautta saattaa päästää sitten johonkin työhön kiinni. Yleensä työ poikii työtä. Tai siis: HYVINTEHTY työ poikii lisää töitä :)

No mennään henkilökohtaisuksiin: Miten tämä tapahtui omalla kohdallasi? Sinulla on koulutusta vaikka missä New Yorkia myöten. Millainen oli urasi alkupää?

Olen kasvanut ns. taiteilijaperheessä, joten uravalinta oli aikalailla selvä jo aina... Vaarini on taikuri, mummini steppaaja, isäni oopperalaulaja yms. Olen aina laulanut ja näytellyt sekä tanssinut. Lähdin opiskelemaan näyttelijäksi Teatterilaboratorio ECS:ään lukion jälkeen. Siellä opiskeltiin Grotowskin metodilla, eli hyvin fyysisesti. Koulun jälkeen pääsin Varkauden Teatteriin kiinnitykselle ja sain tehdä upeita töitä siellä. Sieltä päädyinkin pienien mutkan kautta Saksaan tekemään poplaulajan uraa, pyrin Hair-musikaaliin Peacockiin ja pääsin. Sen jälkeen olen ollut Helsingin Kaupunginteatterissa monessa musikaalissa, Tampereen Teatterissa yms. Olen ns. freelance-näyttelijä, eli en ole kiinnityksellä missään talossa vaan olen produktioissa siellä täällä :) Teen myös apulaisohjaajan töitä sekä tieteenkin dubbaan. On ihanaa kun saa tehdä kaikennäköisiä töitä!

Minkälainen prosessi animaation dubbaus on?

Aäninäyttelijä menee äänittäjän kanssa studioon (tarvittaessa paikalla on myös ohjaaja). Näyttelijä saa skriinille tekstit ja replat ja toiselle skriinille kuvamateriaalin. Sitten vaan kuulokkeet korville ja menoks. Skriinillä on aikakoodi. Replan kohdalla myös, näin tiedät koska lause pitää sanoa. Kuuntelemme originaalin ja sitten vain luemme sen suomenkielisen käännöksen. Jos lause on liian pitkä niin sitten tehdään hieman nopeammin uudelleen tai mietitään pitääkö replaa muuttua. Äänittäjä voi myös leikata replaa suuhun sopivaksi. (Tosin rajallisesti, sen täytyy kuulostaa luonnolliselta.) Mä teen yleensä ”kylmiltään”, eli suoraan purkkiin. En siis katso originaalia ensin lainkaan. Se on nopeempaa niin. Mutta tietty jotkut katsoo ja tekee sitten. Makuasia :) Oletuksena on, että tehdään noin 100 replaa tunnissa. Elokuissa yleensä 30. Silloin ”hierotaan” enemmän.

Kuinka vaiseaa on saada suomeksi käännetty puhe tai laulu synkkaamaan huulien kanssa? Onko yhtään improvisaation varaa vai onko työ millintarkkaa?

Elokuissa pitää olla ”millintarkkaa”, koska replat on hyväksytty. (Joskus myös sarjoissa, mutta harvemmin). Niitä ei saa oikein lähteä muuttamaan. ”Suuhun sopivuus” riippuu pitkälti käänijästä. Jotkut tekevät hyvä työtä, eikä pidä muuttaa mitään :) Kääntäjähän eivät voi kääntää sanasta sanaan, koska lauseista tulisi liian pitkiä tai ne ei sopisi hahmon suuhun. Sen takia esim. ”Let it go” ei olla käännetty suoraan ”Päästä irti”, koska se ei sopisi Elsan suuhun ja näyttäisi hassulta.

Kauanko elokuvan tai jakson äänityksessä kestää?

Yleensä oletus on, että käyttistä tulisi 30 replaa tunnissa elokuvissa. Yhteen lauluun on varattu yleensä tunti. Työtunteja per päivä otan maksimissaan 4 tuntia per sessio. (Toki olen myös

joskus deadlinein takia tehnyt esim. 8 tuntia putkeen. Mutta sen jälkeen aivot sauhuaa. :)) Ääninäyttelemisessä joutuu keskittymään niin kokonaisvaltaiseksi, että ei vaan jaksa enempää. Tai laatu kärssi.

Lauluista sen verran, että esimerkiksi Frozen Fever:issä on pitkä laulu jossa on väillä mukana myös kuoro. Äänitetäänkö tällainen laulu tai laulut yleensä yhteen pötköön vai pätäkä kerrallaan?

Pätäkä kerrallaan. Toki olen myös laulanut suoraan koko laulun putkeenkin, mutta yleensä pät-kissä. Sarjoissa kuullaan yleensä laulu vasta studiossa, joten siinä sitten kuunnellaan pätäkä ja sitten lauletaan. Elokuissa saat matskut ja nuotit etukäteen ja voit harjoitella niitä kotona. Ei mene kallista studioaakaan harjoittelun. Kuorot nauhoitetaan niin, että studiossa on monta laulajaa kerrallaan (2-4). Kuoro laulaa stemmoja yms.

Eikö Elsa muuten ollutkin selkeästi humalassa siinä lyhärissä?

Haha :) Ei mitään hajua! Mä vaan tein sen originaalin mukaan :)

Miten fyysisistä ääninäyttely on? Animaatioissa kun on tapana että hahmot tappelevat, hengästyvät, puhuvat suu täynnä ja päästelevät vaikka minkälaisia äänänhdyksiä. Käytetäänkö näissä mitään apukeinoja vai eläydytäänkö vain?

Joo, eläydytään vain :)

Niin, tästä kutsutaan varmaan ammattielle näyttelemiseksi. Monesti ääninäyttelyä kuunnellessa tajuaa yhtäkiä että kahdella erikuuloisella hahmolla onkin sama näyttelijä

(esimerkiksi nyt Rainbow Dash ja Elsa). Millaista on kehitellä ääni uudelle hahmolle?

Ei me ”kehitellä” niitää oikeestaan, vaan yritetään mennä originaalin mukaan. Kuunnellaan siis englanninkielinen ja yritetään matkia sitä mahdollisimman hyvin :) Rainbow Dash ja Elsa menivät kyllä ihan äänitestin kautta, ei siihen ollut oikeestaan kenelläkään mitään sanomista kuin itse asiakkaalla. Makukysymys siis:) Jotkut tykkää ja jotkut taas ei. On vaan todella sääli, että suomen kielessä ei ole niin ihania aksentteja kuin esim. Amerikassa. Esim. Indian accent tai oikein kunnon Texas Cowboy-aksentti. Suomessa on oikeestaan vaan Tampere, Savo ja Turku ja tietty Hesan pissis :)

Äkkiseltään tuntuisi että ääninäyttelyn ”100 replaa valmista tunnissa ja ulos” (ulkopuolisesta aika kova luku) ja näytelmässä tai musikaalissa koko ruumiilla näyttely, jossa harjoitellaan pitkään koko esitys ulkoa, ovat täysin erilaisia lajeja. Onko näin?

On. Nää kaksi asiaa on täysin eri. Dubbauksessa ei ensinnäkään tarvitse opetella ulkoa oikeastaan mitään. Sitten kukaan ei katso sinua. Et siis ns. esiihny. Dubbaus on pieni hetki, joka saadaan purkkiin ja sitten se on siinä. Sitä voi kuunnella uudelleen ja uudelleen. Teatterissa se on se hetki ja sitten se on mennyt. Teatteri on ihan ainutlaatuista.

Tähän mennessä vastaukset ovat olleet aivan liian kansantajuisia. Voitko kertoa vähän vaikka tyypillisestä työpäivästä käyttäen ammattikieltä ja/tai -slangia niin ettei siitä saa amatööri mitään selvää?

Hahaa :) No, jos esim. studion sessio on buukattu klo 10-12 mulle, niin saavun paikalle yleensä kymmentä vaille ja otan kahvia ja keksiä sekä VETTÄ. Sen jälkeen menen äänityskoppioon ja laitan kuulokkeet päähän ja äänittääjä tulee tsekkaamaan mikrofonin ja laittaa sen kohdilleen. Sitten tsekataan äänenvoimakkuus ja sitten lähdetäänkin jo tekemään reploja. Voin tehdä ensin yhden hahmon replat kaikki putkeen ja sen jälkeen heittiksiä. Lopuksi tehdään vielä Wallaa. Deadline saattaa olla jo tänään, joten kun kaikki on saatu purkkiin olen vapaa. Eipä tuossa nyt oikeen mitään salakielitä ole :)

Lopuksi saa vähän mainostaa. Mitä puuhaillet nyt tai aiot puuhata seuraavaksi?

Tällä hetkellä ohjaan dubbaussarjaa sekä TSS-ohjelmaa. Olen myös JIM-kanavan kanavaääni sekä tietenkin dubbaan ja teen mainospiikkijä.

Aivan lopuksi: Miksi kesä on parasta aikaa näytellä sisällä?

Hahaaa :) Koska auringosta saa ryppyyjä ;) Pysyn siis nuoremman näköisenä pidempäään!

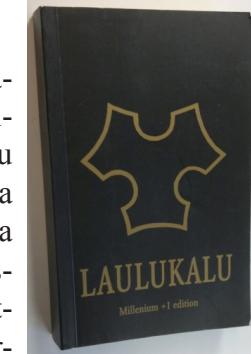
Nyt haastattelu taakse jää, mutta loppuvitsi ei voi pidättää:

Suomalaismies oli ruotsalaisessa hotellissa ja odotteli hotellihiuoneeseensa naisvierasta. Siinä odotellessa hän tunsi, että hänen tuli kakkahätä. Hän meni vessaan ja väensi pönttöön hätänsä. Kun hän sai homman hoidettua ja hänen piti vetää vessa, hän vetäisi nupista ja kas kummaa mitään ei tapahtunut, pönttö oli epäkunnossa. Hän mietti hetken ja alkoi olla epätoivoinen, koska naisvieras tulisi hetkellä minä hyvänsä. Hän juoksi hotellin käytävälle ja näki naisiivoojan. Ongelma oli suuri, koska hän ei puhunut kuin muutaman sanan ruotsia. Hän nyki siivoojatyttöä hihestä ja hoki ”Kom, kom...” tytö seurasi miehen perässä vessaan. Mies osoitti pönttöön aikaansaannoksiaan ja sanoi tytölle: ”Titta, titta” ja vetäisi pöntön nupista ja kas kummaa pönttö toimi ja vesi huultaasi aikaansaannokset alas pöntöstä.

Kuinka uudelleensanoittaa kappale

Syksy saapuu ja kaukana ei ole perinteinen OTY:n Laulumarathoni, jossa siis lauletaan laulukalu kirjaimellisesti kannesta kanteen. Kyseisen illan kohokohta on kuitenkin sanoituskilpailu, jossa eri tahojen (pääasiassa kiltojen) edustajat kävät laulamassa yhdessä, tai jonkin sanoitustiimin, uudelleensanoittamia kappaleita. Osa lienee miettinyt mistä ihmeestä ne kaverit ovat saaneet ideansa. Sanoittaminen on varsin yksinkertaista puuhua, tai ainakin periaatteessa. Yksinkertaisuudessaan sanoittamiseen tarvii vain idean, yleensä ensimmäinen vaihe on joko idea biisistä mitä haluaisi ruveta sanoittamaan, tai esimerkiksi teema kappaleelle. Joka tapauksessa molemmat vaiheet tulee yleensä käydä lävitse, eli valita kappale ja teema. Toki jotkut sanoitukset ovat täyttä hölynpölyä, mutta siihen tarvitaan yleensä teema, olkoon vaikka sitten kuinka sekava. Omasta kokemuksesta voin todeta, että kappaleen sanoittaminen on huomatavasti helpompaa, mikäli siihen saa sisällytettyä tarinaa, jota kehittää tai kertoo. Usein sanoittaminen alkaakin hyvin yksinkertaisesta heitosta, esimerkkinä vaikkapa viime Laulumarathonissa ollut ”Laulaisittekö tekin viinasta?”, jonka ajatusketju oli kutakuinkin seuraavanlainen: ”Pitäs sanottaa biisi TEK-sarjaan” → ”Hitsi kun TEK-sarjasta ei voi voittaa juotavaa, kuitenki taas jotain kuksia palkintoina” → ”Tehdään biisi TEK-sarjan palkinnoista”. Ja sitten lähdettiin työstämään.

Sanoittamisessa laajahko sanavarasto on aina eduksi, pääasiassa riimien keksimistä varten. Myös synonyymien hallitseminen auttaa suuresti, etenkin jos sanoituksessa on joku tarina, minkä haluaa esittää. Usein itse sanoitustyö alkaa kuuntelemalla sanoitettavaa kappaletta 1-n kertaa, jonka aikana sisäistetään kyseisen kappaleen rakennetta, säkeistöjen määrä, säkeiden pituus etc. Säkeen uudelleensanoittamisessa oleellista on, että se on oikean mittainen (esimerkiksi tavumäärä on sama kuin alkuperäisessä), että se on laulettavissa oikealla säveellä (tämä voi olla hieman haastavampaa) ja että se sopii ympäristöönsä, eli muuhun kappaleeseen. Säkeistöihin on hyvä saada jonkinasteista jatkumoa, edes säkeistön sisällä, jotta sanoituksesta voi tulla järkevää tavaraa. Olkoonkin että myös sanoituksilla, joissa ei ole päättä eikä häntää, on mahdollista menes-

tyä. Synonymien ja sanavaraston merkitys kasvaa varsinkin sanoituksen lopullisia hiontoja tehdessä.

Sanoittamista voi tehdä yksin tai yhdessä. Yksin tehdessä saat sanoitukseesta todennäköisemmin semmoisen kuin itse haluat, mutta yhdessä brainstormauksen tuloksina syntyy usein parempia sanoituksia, kun saadaan ideoita toisen heitosta. Kuitenkin on hyvä muistaa, että yhden biisin sanoittajia ei ole järkevää kasvattaa rajattomasti, sillä jossain vaiheessa päädytään tilanteeseen, jossa ylimääräiset henkilöt tuskin tuovat kyseiseen kappaleeseen mitään lisää. Siinä vaiheessa on järkevämpää laittaa osa porukasta työstämään jo seuraavaa sanoitusta.

Mistä inspiroatio? Sehän vaihtelee toki henkilöstä toiseen, osalle toimii alkoholi, kävelyllä käyti tai esimerkiksi suihkussa oleskelu. Voitaneen todeta, että sanoittamisessaakin oleellista on antaa aivojen levätä välillä ja jättää tilaa alitajunalle laskelmoida sopivaa sanavalintaa johonkin kohtaan. Ihan kuten monessa muussakin asiassa, sanoituksessakin moniin helmiin syntyy idea juuri kun on nukkumaan menossa, tai on heräämässä, eli sillon kun aivoja ei kuormita liikaa ja alitajunta pääsee jylläämään. Haaste on tieteenkin pitää huoli siitä, että kyseiset ideat laitetaan talteen johonkin. Nämä ohjeet tuskin auttavat kokonaisen uudelleensanoituksen tekemisessä, mutta jospa niillä alkuun pääsee.

18 OTiT:n Laulumarathonjoukkue vuodelta 2014, kuva lainattu OTY:n galleriasta

Noppa-asiaa

Noppia satelee...mutta ei meillä

Kela vaatii opiskelijalta 5 opintopistettä jokaista vuodessa nostettua tukikuukautta vastaan. Pari vuotta sitten tehdyn muutoksen jälkeen yliopiston rahoitus on muuttunut entistä enemmän opiskelujen etenemisestä riippuvaiseksi. Tämä tarkoittaa, että yliopisto saa X euroa jokaisesta yli 55op vuodessa keräävästä opiskelijoista, kun ennen rahoitus keskittyi lähinnä valmistuneiden tutkintojen(sekä kandi että maisterivaihe) määrään.

Muistan vuonna 2012 kuulleen osaston johtoryhmässä istuessani, että Tietotekniikkalla oli kyseisellä hetkellä muistaakseni yli 600 opiskelijaa joilla oli yli 200 opintopistettö, eli jotka Osasto laskee ”valmistumispisteessä” olevia ja koska killassa oli vuoden 2012 lopulla 1127 varsinaista jäsentä tämä tarkoitti että puolet killan jäsenistä olisi opiskelujen loppupuolella. Mutta miksi näin?

Suurin syy on tottakai ennenaikanen työllistyminen. Eteenkin IT-kuplan aikana joka toinen Tietoteekkari rekryttiin töihin nopeasti opiskelujen alkuvaiheessa, ja viiden vuoden työkokemuksen omaava ei yleensä tee mieli palata koulun penkille. Tutkinnon loppuunsuorittaminen kun ei liian paljoa palkkaa nostanut.

Eli osastolle ei paljon rahaa herunut. Kovasti pohdittiin miksi Tietotekniikalta ei porukka valmistunut. Muilla osastoille kuitenkin valmistutaan ajoissa. Miksi Tietotekniikkalla ja sähköltä ei valmistuta ajoissa. TuTallakin kaikki valmistuu ajoissa!

Jokainen Tietoteekkari, joka on käynyt TuTan kursseja tietää kyllä mistä on kyse. 90% tuvan kursseista on vähemmän työtunteja kurssin läpipääsyyn kuin yhdessä Tietokonetekniikan harjoitustyön kolmasosasuoritussessa. Toki aikaa saa kulutettua hyvien numeroiden perässä kaikkeen, mutta läpipääsyyn vaadittava työmäärä on hyvittavan pieni verrattuna. Osa tästä johduu opintoviikko -> opintopiste muutossuhteesta, mikä tuntuu olevan aivan eri perseenreijästä vedettyjä osastojen ja tiedekuntien välillä.

Jokin aika taakseenpäin tarina kertoo Taloustieteiden opiskelijasta, joka päätti avautua kesken OYY:n edustajiston kokouksen, jossa keskusteltiin opiskelutahdist ja kurssien suorittamisesta. Tämän Hienon Hermannin mielestä on aivan käsittämätöntä, miten jotkut eivät voi saada tarvittavia opintopistemäärää kasaan. Hän itse pystyi vannomaan, että pääsee minkä tahansa Kauppakorkean kurssin läpi lukemalla siihen neljä tuntia nollapohjasta. Kokemuksen syvällä rintaäänellä voidin sanoa että tämä ei ole totta. Talouskurssit pääsee tunnin lukemisellä läpi. Mutta on kai sanomattakin selvää, että Tekniikan puolen opiskelijat (miinus TuTalaiset) alkoivat kiehumaan. Neljässä tunnissa ei saa edes alkeistason kurssin harjoitustyötä tehtyä, saati sitten koko kurssia. Poikkeuksia toki on, mutta enpä ole vielä kovin monessa Tietotekniikan osaston kurssissa käynyt, joka on mennyt nopealla tenttiin preppauksella läpi. Olen käynyt puolestaan useita KKK:n kurssia. TOL:n kursseista en ala edes puhumaan...Olio-Ohjelmointi...

Toki kurssit saa suoritettua täälläkin, ei ne ylitsepääsemättömiä ole, mutta kun ruoho on valmiaksi lyhyempää aidan toisella puolella, alkaa se vähintäänkin wituttamaan.

Uusien opintoaikojen rajausten johdosta kurssit pitäisikin suorittaa ajoissa, ja jos meidän tiedekunnassa haluaa niin tehdä, suosittelen tutan, kauppakorkean tai tollin kursseja. Toki niiden hyödyllisyystä voi olla montaa mieltä.

**LOOKS LIKE YOU'VE HAD A
BIT TOO MUCH TO THINK!**

SUPPORT YOUR LOCAL

GUILD POLICE

— OTiT since Nineteen Eighty-Eight —

YOUR TUTOR IS WATCHING YOU